



மொழிபெயர்ப்பு தமிழகத் தைச் சேர்ந்த சலேம் வலே காந்தி எனும் 82 வயது முதியவர் உச்ச நீதிமன்றத்தில் ஒரு பொதுநல மனுவைத் தாக்கல் செய்தார். அம்மனுவில், சாதி நம்பிக்கையற்றோர், "கலப்பு"த் திருமணம் செய்து கொண்டவர்கள், அனாதைக் குழந்தைகள், மதம் மாறியோர் ஆகிய நான்கு வகையினராகக் கொண்டு, "காந்தி சாதி" என்ற ஒரு புதிய சாதியை உருவாக்க உத்தரவு தருமாறு நீதிமன்றத்திடம் வேண்டுகோள் விடுத்தார். இதன் மூலம் சாதிகள் ஒழிய வழிபிறக்கும் என வாதிட்டார்.

அரசியல் சாசனத்தின் அடிப்படையில், ஒரு புதிய சாதியை உருவாக்க தமக்கு அதிகாரம் இல்லையெனக் கூறி, நீதிபதிகள் அம்மனுவைத் தள்ளுபடி செய்தனர்.

நாமகரணங்கள் நமக்கு புதியனவல்ல. ஹரியின் குழந்தைகள் எனப் பெயர் சூட்டினார் காந்தி. காந்தியின் குழந்தைகள் எனப் பெயர் சூட்ட வேண்டுமென ஆதங்கப்படுகிறார் காந்தியின் சீடர். பெயர் சூட்டுவதற்குக் கூடும். "பீ" யுள்ளப் போவது யார் என்பதல்லவா களேவி. அன்றே காந்தியின் சாதி ஒழிப்பு சண்ட பிரசண்டங்களாகும், அவரது நடமாடும் குமான முரண்பாட்டை அம்பதேகர் திரைகிழித்திருக்கிறார். ஆனால், காந்தி தனது வாழ்நாள் முழுவதும் அம்பதேகர் எழுப்பிய களேவிகளுக்கு நேரடியாக பதிலளிக்கவில்லை.

குற்றைந்தபட்சம் காங்கிரசில் உறுப்பினராக சேர்த்து ண்டாமையைக் கடப்பிடுக்க

Written by

Saturday, 26 January 2008 20:38 -

கட்டாது என ஒரு விதியைக் கொண்டு வருவதற்குக் கட்ட காந்தி தயாராக இருந்ததில்லை. காந்தியால் சோசலிசத்திற்கு மாற்றாக வகை கப்பட்ட தருமகர்த்தா முறையை நடமுறைப்படுத்தக் கிளம்பிய வினோபா பாவேயின் பரிமிதான இயக்கத்தின் தோல்வி காந்தியத்தின் தோல்வியல்ல என்பது போல மட்டி மறகை கப்பட்டது விட்டது. எனினும் காந்தி மீண்டும் மீண்டும் மக்கள் அரங்கில் முன்னிறுத்தப்படுவது மட்டும் இன்றளவும் நின்றபாடில்லை.

ஆனால், காந்தி சொன்ன கிராமப் பொருளாதார முறையை 1947லயே காங்கிரசு கைக் கொள்ளவில்லை. காங்கிரசைக் கலகைக் ச சொன்ன காந்தியின் யோசனையை ஒரு பொருட்டாகக் கட்ட எவரும் கருதவில்லை. குடும்பக் கட்டுப்பாடு கட்டாது, ஆலதைத் தொழில்கள் கட்டாது போன்ற "அற்புதமான" கருத்துக்களை மட்டும் மல்ல; ஜனாதிபதி மாளிகையை இலவச மருத்துவமனையாகக் கவண்குடும்பினர் தசேப் பிதாவின் "சின்ன சின்ன ஆசகைகளைக் கட்ட யாரும் கண்டு கொள்ளவில்லை.

எனினும், ஐந்து ரூபாய் நோட்டிலும், காந்தி ஆசிரமங்களிலும், நாடு முழுவதிலுமுள்ள சிலகைகளிலும், அரசாங்க உரகைகளிலும் காந்தி ஒரு மந்திரம் போல தொடர்ந்து நிலைநிறுத்தப்படுகிறார். காந்தி பிறந்த குஜராதில் திரையிட மறுக்கப்பட்ட "பர்சானியா" திரைப்படம், குஜராத் முசுலீம் இனப்படுகொலையால் மனம் உடறந்து போகிற ஒரு வலிநாட்டு காந்திய மாணவனை கதாபாத் திரமாகக் கொண்டிருந்தது. சோனியா காந்தியோ சத்தியாக் கிரகத்தின் "மகிமையை", "உலகப் பொருளாதார மன்றத்தில் வியந்தோதுகிறார்.

காந்தியால் மீண்டும் மீண்டும் குழப்பப்பட்ட சத்தியாக் கிரகம், இன்றும் கட்ட மக்கள் எதிர்ப்பை மழுங்கடிப்பதில், வன்முறை குறித்த நியாயத்திற்கு அப்பாற்பட்ட தார்மீக அச்சத்தை உருவாக்குவதில் முன்னிற்கிறது. மணிப்பூரில், இந்திய இராணுவத்தின் அட்டழியங்கள்கு எதிராக, இந்திய அரசின் கொடூரச் சட்டமான "ஆயுதப் படகைகான சிறப்பு அதிகாரச் சட்டத்தை" திரும்பப்பெறக் கோரி, கடந்த ஏழு ஆண்டுகளாக உண்ணாவிரதமிருந்து வரும் ஐரோம் சர்மிளா இதற்கு ஒரு உதாரணம். சர்மிளா சதேதுப் பிணமானால் கட்ட இந்திய அரசு அச்சட்டத்தை திரும்பப்பெறப்

Written by
Saturday, 26 January 2008 20:38 -

போவதில்லை.

காந்தியின் தனிவற்ற, மட்டுமே மந்திரமான மதச்சார்பின்மை 1947 பிரிவினையின் போதே படுதலால் வியடந்த போதிலும், இன்றும் காங்கிரசாலும், போலி கம்யூனிஸ்டுகளாலும் உதாரணமாக முன்வைக்கப் படுகிறது. ஷாபானு வழக்கிலும், ராம ஜென்ம பீமி விவகாரத்திலும், குஜராத் படுகொலையிலும் காந்திய மதச்சார்பின்மை வெங்காயம் மொத்தமாய் உரிந்து போனது. காவிப் படையின் கொலை வெறியாட்டத்திற்கு சொல்லில் மௌன சாட்சியாகவும், சியெலில் நம்பகமான கட்டாளியாகவும் காங்கிரசு துணை போனது. ஆனால், இன்னமும் மதச்சார்பின்மைக்கு போலித்தனமான நடுநிலமையே விளக்கமாக அளிக்கப் படுகிறது.

உண்மையில், காந்தி வாழ்ந்த காலத்திலேயே காந்தியம் தோற்றுப் போய் விட்டது. ஆனால் அந்த உண்மைகள் மீட்டி மறைக்கப் படுகிறது. அரை உண்மைகள் ஊதிப் பெருக்கப் படுகின்றன. பொய்கள் அதிகாரப்பீரவ் வரலாறாகிறது. அப்படித்தான் நாம் காந்தியை ஏற்றுக் கொள்ளச் செய்யப் பட்டிருக்கிறோம். அவ்வாறு மீட்டி மறைக்கப் பட்ட சில வரலாற்று உண்மைகளின் ஒளியில், இப்பொய்களை அடையாளம் காண்போம்.

காந்தி அவரது காலத்திலேயே தமது முரண்பாடுகளுக்காக மிகப் பலரால் கடுமையாக விமர்சிக்கப் பட்டார். ஒரு விவாதத்தில், "எனது முரண்பட்ட நிலைகளைக் குறித்த நிறையை குற்றச்சாட்டுக்களை நான் பதித்திருக்கிறேன். கட்டேபிருக்கிறேன். ஆனால், அவற்றிற்கு நான் பதில் கூறுவதில்லை. ஏனெனில், அவை வேறு யாரையும் பாதிப்பதில்லை. என்னை மட்டுமே பாதிக்கின்றன" என காந்தி எழுதினார். ஆனால், இந்தியாவிற்கு சூதந்திரம் வாங்கித் தரும் "பொறுப்பை" ஏற்றிருந்த காந்தியின் முரண்பட்ட நிலைகள் எவ்வாறு இந்த நாட்டின் ஓட்டுமொத்த எதிர்காலத்தையே பாதித்தது என்பதைத் தான் வரலாறு காட்டுகிறது.

முதல் உலகப் போரில் ஆங்கிலப் படகைகளுக்கு சேவை செய்த பொழுது, அவரது நெருங்கிய நண்பர்களே அவரை விமர்சித்ததற்கு, ""போரில் பங்கேற்பது என்பது அகிம்சையோடு ஒருக்காலும் பொருந்தாது என்பதை நானறிவனே. ஆனால் ஒருவருக்கு அவரது கடமைகள் குறித்து, எல்லாச் சமயங்களிலும் தனிவாழ்வு பார்வை பற்றி வாய்ப்புகள் இருப்பதில்லை. சத்தியத்தின் பாதையில் பயணிப்பவன் பல சமயங்களில் இருட்டில்தான் செல்ல வேண்டியிருக்கிறது" என நியாயம் கற்பித்தார்.

பின்னர், 1921இல் தமது கண்கள் திறந்து விட்டதாகவும், அவ்வாறு கருதியது தவறு என்றும், பிரிட்டிஷ் அரசு தம்மை பிரஜையாகவே கருதவில்லையென்றும், எந்த உரிமைகளும் அற்ற ஒரு தாழ்த்தப்பட்ட பாரியாகவே இந்த அரசின் கீழ்தான் உணர்வதாகவும் "யங் இந்தியா"வில் குறிப்பிட்டார். ஆனால், அக்கண்கள் நீண்டநாள் திறந்திருக்கவில்லை. மீண்டும் 1928இல் முதல் உலகப் போரின் பங்கேற்பு குறித்த நிரூபர்களின் களேவிக் கு, ""போருக்கு எதிராக என்னுள் இப்பொழுது இருக்கும் அதே அளவிலான எதிர்ப்புணர்வு அப்பொழுதும் இருந்தது. ஆனால், இந்த உலகத்தில் நாம் விரும்பாத பல விஷயங்களை நாம் செய்ய வேண்டியிருக்கிறது என்பதை நாம் ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும்." பச்சை அயோக்கியத்தனத்தை இயலாமையாகக் காட்டித் தப்பிக்க முயலும், அறிவு நாணயமற்ற மனிதனால் மட்டுமே இவ்வாறு விளக்கம் அளிக்க முடியும்.

""சுதந்திரம் என ஒன்று வருமானால், அது மாபெரும் பிரிட்டிஷ் அரசுடன் ஒரு கண்ணியமான ஒப்பந்தத்தின் மூலமே வரவேண்டும்" என 1929இல் காந்தி எழுதினார். காந்திய சுதந்திரப் போராட்டத்தின் சாராம்சத்தை, அதன் திசைவழியை, இந்த ஒற்றை வரியை விட வேறெதுவும் விளக்கிவிட முடியாது. காந்தி முரண்பாடற்று, கடப்பிடித்த ஒரே கொள்கை இதுதான். ஏனெனில், சுதந்திரம் மக்களால் சமரசமற்று வன்றெடுக்கப் பட்டாயின், அது பிரிட்டிஷ் ஆட்சியை மட்டுமல்ல, முதலாளிகளையும், நிலப் பிரபுக்களையும் மட்டுமல்ல, தன்னையும் சேர்த்தே தூக்கி எறிந்து விடும் என்பதை காந்தி தனிவாக அறிந்திருந்தார். அதனால்தான், நடமாடும் மக்கள் சக்தியின் இயல்பான கோபாவேசத்தின் சிறுபொறி எழும்பினால் கட்ட, உடனடியாக

Written by

Saturday, 26 January 2008 20:38 -

அப்போராட்டத் தையே கைவிட்டு மக்களை திகைத்துப் பின்வாங்கச் செய்தார்.

இதனை 1921 ஒத்துழையாமை இயக்கம் முதல் 1942 தனிநபர் சத்தியாக் கிரகம் அல்லது வளையையே வளையே இயக்கம் வரை, நாம் காண முடிகிறது. காந்தி நடத்திய மஹா இயக்கங்களிலும், போராட்டத்தின் போக்கில் மக்கள் போலீசுமீது எதிர்த்தாக்குதல் தொடர்புபடும், அவர்களைச் சிறை பிடிப்பதும், அரசுச் சொத்துக்களை நாசப்படுத்துவதும் தன்னியல்பாக நிகழ்ந்தது.

1921இல் செளரி செளரான் விவசாயிகள் காவல் நிலையத்திற்குத் தீ வைத்ததையொட்டி, ஒத்துழையாமை இயக்கத்தின் நிறுத்தியதாக இருக்கட்டும்; 1930இல் மக்களின் போராட்டத்தி் பற்றி எரிந்த வளையில் வைஸ்ராய் இர்வினோடு ஒருதலைப்பட்சமான ஒப்பந்தத்திற்கு முன்வந்து, போராட்டத்தை கைவிட்டதாக இருக்கட்டும்; 1942இல் "தான் எந்தப் போராட்டத்தையும் அறிவிக்கவில்லை. மக்களது வன்முறைக்கு தாம் பொறுப்பல்ல" என ஆகஸ்டு போராட்டத்தை கைவிடும்வியதாக இருக்கட்டும், காந்தியின் வன்முறைக் கெதிரான பரிசுத்த வேதத்திற்குள், போராட்டம் தனது கைகளிலிருந்து நழுவ விடக்கூடாதென்ற இடையறாத அச்சம் ஒளித்துக் கொண்டிருந்தது.

காந்தியப் போராட்டத்தினுடைய வர்க்கச் சார்பு முதலாளிகளையும், வணிகர்களையும் சார்ந்திருந்தது தற்செயலானதல்ல. அகமதாபாத் ஆலத்தைத் தொழிலாளர் போராட்டத்தின் அனுபவத்திலிருந்தும், பர்தோலி விவசாயிகளின் வரிகொடா இயக்க போராட்டத்திலிருந்தும், தொழிலாளர், விவசாயிகளின் வர்க்க கோரிக்கைகளுக்காக போராடும்வதும், அவர்களை விடுதலைப் போராட்டத்தில் களமிறங்கச் செய்வதும் அபாயகரமானது எனத் தான் உணர்வதாக காந்தி வளையிட்ட அறிக்கைகளை, அன்றேதமது "இளம் அரசியல் தொண்டர்களாகக் கு" எனும் கட்டுரையில் மாபெரும் புரட்சியாளர் தோழர் பகத்சிங் சுட்டிக் காட்டினார். சூரூக்கமாகச் சொன்னால், காந்தியப் போராட்டத்தின் வர்க்க உள்ளடக்கம்தான் அப்போராட்டத்தின் வடிவத்தையும் வரம்புகளையும் தீர்மானித்தது. அகிம்சை, சத்தியாக் கிரகம் என்பதெல்லாம் வறொமனே வார்த்தைப் பிச்சுகள் மட்டுமே.

Written by

Saturday, 26 January 2008 20:38 -

இரூப்பினும் பார்ப்பனபனியாக் கட்சியான காங்கிரசுக்கு, மக்களை ஏய்க்க காந்தியின் "முகம்பி" தவேபைப் பட்டது. ஆங்கில அரசுக்கோ, இத்தகைய விசுவாசமான "எதிரி" கிடதைத் ததை விட வறேனென்ன மகிழ்ச்சி இருக்க முடியும்?

இவ்வாறு முப்பதாண்டுகளுக்கும் மேலாக, ஆளும் வர்க்கத்தின் மனம் நோகாமல், காந்தி நடத்திய "அரசியல் பரிசோதனை"களுக்கு "சோதனைப் பிராணி"களாக இந்திய மக்கள் அடிபட்டார்கள். உதாபட்டார்கள். இரத்தம் சிந்தினார்கள். சொத்துக்களை இழந்தார்கள். சிறையில் வாடினார்கள். ஒவ்வொரு போராட்டத்தின் கழுத்தறுப்பிற்கு பிறகும் விரக்திக்கும், வேதனைக்கும் தள்ளப்பட்டார்கள். இதனைவிடக் கொடூரம், "போராட்டத்தின் தோல்விக் கான காரணம், மக்களின் ஆத்ம சூத்திரப் போதவில்லை" என காந்தி சொன்ன குற்றச்சாட்டையும் மௌனமாக ஏற்றுக் கொண்டார்கள்.

1942இல் யுத்தத்தில் ஐரம்னிஜப்பான் முகாம் வற்றிப் பறலாம் என்ற கணிப்பில், அரை மனதோடும், காந்தி "வெள்ளையனே வெளியேறு" முழக்கத்தை முன்வைத்த மறுகணமே, காங்கிரசின் அனைத்து முக்கியத் தலைவர்களும் கைது செய்யப்பட்டனர். இம்முறை மக்களின் போர்க்குணம் முழுமையாக வெளிப்பட்டது. தந்திக்கம்பிகள் அறுக்கப்பட்டன. ரயில் தண்டவாளங்கள் பெயர்க்கப்பட்டன. போலீசும், இராணுவமும் தாக்கப்பட்டனர். ஷோலாப்பூர் போன்ற பல இடங்களில் இராணுவமோ, போலீசோ பல நாட்களாக உள்ளே நுழையக் கூட முடியவில்லை. கொடூர அடக்குமுறை கட்டவிழ்த்து விடப்பட்டது.

"காங்கிரசு சோசலிஸ்டுகள்"தான் வன்முறைக்கு காரணமென்று, காங்கிரசுத் தலைவர்கள் ஆள்காட்டி வேலையில் ஈடுபட்டார்கள். ஏதற்கும் உதவாத அகிம்சையை, மக்கள் நடமாடாமையில் வீசியெறிந்தனர். சிறையிலிருந்து விடுதலையான காந்தி, போராட்டத்தைக் கைவிடுவதாக அறிவித்தார். 1921இல் ஒத்துழையாமையே இயக்கத்தின் பொழுது, சாதி, மத வேறுபாடுகளற்று நாடே கிளர்ந்தெழுந்த பொழுது, சூதந்திரம் வாயிற்படி வரை வந்ததென்றால், 1942இல் சூதந்திரம் வீட்டிற்குள்ளேயே கால வதைத்தது. ஆனால் இந்த முறையும் காந்தி அதன் காலை வாரிவிட்டார்.

தலமையை விஞ்சி எழும்பும் மக்களின் போர்க்குணத்தை அதன் திரண்ட வடிவத்தில் 1942இல் காந்தி கண்டார். அதனால்தான் பின்னர் பிரிவினரைக் கோரிக்கை எழுந்த பொழுது, பிரிவினரைக் கோரிக்கையை ஆதரிப்பதைத் தவிர காந்திக்கு வறும் வழி இருக்கவில்லை. ஏனெனில் இன்னொரு "மக்கள் திரள் அரசியல் போராட்டம்" என்பது ஓட்டமொத்த நிறுவனத்தையும் பெயர்த்தெடுக்காமல் அடங்காது என்பதைக் காந்தி புரிந்து கொண்டார். பிரிவினரைக் கோரிக்கையை ஏற்பதற்கான காங்கிரசுத் தீர்மானத்தின் முன்மொழிவில், இதனைக் குறிப்பிடவும் செய்தார்.

பிரிவினரைக் காலத்தில், கலவரம் நடந்த ஒவ்வொரு இடத்திற்கும் காந்தி சனேகர். ஆனால், அவரது சமரச முயற்சிகளும், போதனைகளும் இந்துமகா சபா வறியர்களிடமும், முசுலீம் லீக் வறியர்களிடமும் எடுபடவில்லை. காந்தியின் ஆதாரத்தின் சீடர் ஆச்சார்ய கிருபாளனியே, காந்தியினுடைய முயற்சிகளின் பலனைக் கீழ்க்காணும் முறையில் விவரிக்கிறார். "அவர் நவகாளிக் கு சனேகர். அவரது முயற்சிகளால் நிலைமை சற்றே முன்னேறியது. இப்பொழுது பீகாரில் இருக்கிறார். நிலைமை சற்று மமேபட்டது. ஆனால் பஞ்சாபில் கொழுந்து விட்டெரியும் வன்முறையில் எந்த மாற்றமும் இல்லை. மொத்த இந்தியாவிற்கான இந்துமசுலீம் ஒற்றுமைப் பிரச்சினையை பீகாரில் தீர்க்கப் போவதாகக் கூறுகிறார். ஒருவனே அவ்வாறு நடக்கலாம். ஆனால் அதனை எவ்வாறு நடமைப்படுத்துவார் என்பது சிக்கலாகவே தோன்றுகிறது. சாத்வீகமாக நடப்பெற்ற ஒத்துழையாமையையே கத்தைப் போல, இலக்கை அடவைதற்கான எத்தகைய தீர்க்கமான வழிமுறைகளும் இதில் இல்லை." பின்னர், "பீகாரில் தங்களது அகிம்சை எவ்வாறு வலையைச் செய்தது?" எனக் கேட்டபொழுது "அது வலையைச் செய்யவில்லை. மோசமாகத் தோல்வியடைந்தது" என்றார் காந்தி.

காந்தியின் ஆசிரமம் தாக்கப்பட்டது. தில்லியில் நடத்திய கட்சி உண்ணாவிரதத்தின் இறுதியில் காந்தி "நான் எனது ஓட்டாண்பித்தனத்தை ஒத்துக் கொள்கிறேன்" என தனது இயலாமையை வெளியிட்டார். அகிம்சையின் தந்தை காஷ்மீருக்கு படகை அனுப்ப ஆதரவளித்தார். தான் சர்வாதிகாரியாக இருந்தால், மத்தியையும் அரசியலையும் பிரிப்பேன் என்றார். அடுத்த கணமே, "மதம் தான் எதிர்காலத்தைத் தீர்மானிக்கும். வார

